

POTOMSTWO ABRAHAMA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 1 maja

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ez 16,8; Pwt 28,1-15; Jr 11,8; Rdz 6,5; J 10,27-28; Ga 3,26-29; Rz 4,16-17.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Ale wy jesteście rodem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście rozgłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do cudownej swojej światłości” (1 P 2,9).

W pewnym małym miasteczku zegar w witrynie u jubilera zatrzymał się któregoś dnia na godzinie 8.45. Wielu mieszkańców polegało na tym zegarze, regulując według niego własne zegarki. Tego ranka wielu ludzi udających się do pracy zostało wprowadzonych w błąd, sądząc, że jest dopiero 8.45. Dzieci w drodze do szkoły były zaskoczone, że mają jeszcze dużo czasu i nie muszą się spieszyć. Tak więc wielu ludzi spóźniło się tego dnia z powodu jednego zegara w oknie sklepu jubilerskiego³².

Jakże to celny obraz niepowodzenia i porażki starożytnego Izraela! Pan umieścił Izraelitów „pośród narodów” (Ez 5,5) — w strategicznym³³ przesmyku między trzema kontynentami: Afryką, Europą i Azją. Mieli oni być duchowym zegarem dla świata.

Jednak Izraelici, podobnie jak zegar na wystawie u małomiasteczkowego jubilera, zatrzymali się. Nie był to zupełny upadek, gdyż wówczas, podobnie jak dzisiaj, Pan miał wierną resztę. W tym tygodniu skupimy się na tożsamości i roli prawdziwego Bożego Izraela we wszystkich czasach, także współcześnie.

LEKCJA W SKRÓCIE

Jakie obietnice związane z przymierzem złożył Pan Izraelitom? Jakie warunki towarzyszyły tym obietnicom? Jak mocno naród ten trzymał się tych obietnic? Co się działo, gdy Izraelici nie byli posłuszni Bogu?

³² Zob. Charles L. Paddock, *God's Minutes*, Nashville 1965, s. 244.

³³ Mający doprowadzić — zwykle w długoterminowym działaniu — do osiągnięcia postawionego celu (*przyp. red.*).

„Gdyż ty jesteś świętym ludem Pana, Boga twego. Ciebie wybrał Pan, Bóg twój, spośród wszystkich ludów na ziemi, abyś był jego wyłączną własnością” (Pwt 7,6).

Nie ma wątpliwości co do tego, że Pan wybrał Hebrajczyków, by byli Jego szczególnymi przedstawicielami na ziemi. Hebrajskie słowo *segullah*, przetłumaczone w tym wersecie jako *wyłączna własność*³⁴, może też oznaczać *cenne mienie* albo *szczególny skarb*. Należy także pamiętać, że ten wybór był wyłącznie dokonaniem Boga oraz wyrazem Jego łaskawości. Izraelici nie mieli w sobie nic, co czyniłoby ich godnymi takiej łaski. Nie mogli mieć, bo łaska jest czymś, na co ludzie nie zasługują.

Przeczytaj Ez 16,8. Jak werset ten pomaga wyjaśnić wybranie Izraelitów przez Boga?

„Dlaczego Jahwe wybrał Izraelitów? Trudno to wytłumaczyć. Byli oni małym ludem bez wielkiej kultury i znaczenia. Nie mieli żadnych szczególnych osobistych cech, które przemawiałyby za takim wyborem. Ten wybór był wyłączną decyzją Boga. (...) Tajemnica tego wyboru leży w miłości Bożej. Faktem jest to, że Bóg umiłował Izraelitów i wybrał ich, honorując w ten sposób swoją obietnicę daną ich przodkom. (...) Izraelici zostali wybrani na mocy miłości Jahwe do nich. Zostali wyzwoleni z niewoli egipskiej wśród przejawów mocy Jahwe. Gdyby raz pojęli ten fakt, uświadomiliby sobie, że są świętym i szczególnie cennym ludem. Wszelkie ich dążenia do rezygnacji z takiego wywyższenia są dalece niezrozumiałe”³⁵.

Zgodnie z Bożym planem Izraelici mieli być zarówno ludem królewskim, jak i kapłańskim. W złym świecie mieli być królami pod względem moralnym i duchowym, panując nad grzechem. Jako kapłani mieli przybliżać się do Boga w modlitwie, uwielbieniu i ofiarności. Będąc pośrednikami między Bogiem a poganami, mieli służyć jako nauczyciele, kaznodzieje i prorocy. Prowadząc przykładowe i święte życie, mieli być niebiańskimi ambasadorami prawdziwej religii.

Zwróć uwagę, że w Pwt 7,6 Pan mówi, iż Izraelici mieli być wyróżnieni „spośród wszystkich ludów na ziemi”. Zważywszy na wszystko, co Słowo Boże uczy o cnocie pokory i niebezpieczeństwie pychy, jak rozumiesz ten werset? W jakim sensie Izraelici zostali wyróżnieni spośród innych narodów? Czy możemy podobną regułę zastosować do nas? Jeśli tak, to w jaki sposób?

³⁴ BJW: *lud osobliwy*, NBG: *wyłączny lud*, UBG: *szczególny lud*, BKR: *szczególna własność*, BRP: *lud wybrany bardziej*, BP: *lud należący wyłącznie do Boga*, PSP: *lud ukochany* (przyp. red.).

³⁵ John A. Thompson, *Deuteronomy: An Introduction and Commentary*, Londyn 1974, s. 130-131.

Obietnica ziemi dla ludu Bożego, Izraelitów, została po raz pierwszy udzielona Abrahamowi, a potem powtórzona Izaakowi i Jakubowi. Józef przypomniał tę obietnicę na łożu śmierci (zob. Rdz 50,24). Bóg powiedział Abrahamowi, że minie *czterysta lat*, zanim potomkowie patriarchy otrzymają w posiadanie swój kraj (zob. Rdz 15,13.16). Obietnica ta zaczęła się spełniać w czasach Mojżesza i Jozuego. Mojżesz powtórzył Boży nakaz:

— „Oto przekazałem wam tę ziemię, która jest przed wami. Wejdźcie do niej i weźcie w posiadanie tę ziemię” (Pwt 1,8).

Przeczytaj Pwt 28,1.15. Co wskazują i dają do zrozumienia te słowa? Krótko mówiąc, ziemia miała być dana Izraelitom w ramach przymierza. Przymierze pociąga za sobą zobowiązania. Jakie zobowiązania wobec Boga mieli Izraelici?

Pierwsza część 28. rozdziału *Księgi Powtórzonego Prawa* wymienia błogosławieństwa, które staną się udziałem Izraelitów, jeśli będą oni podążać za wolą Boga. Kolejna część rozdziału dotyczy przekleństw, które spadną na nich, jeśli nie będą posłuszni Bogu. Przekleństwa te były „w znacznym stopniu, choć niezupełnie, spowodowane zwyczajnymi skutkami grzechu. (...)». »Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie« (Ga 6,8). Jak woda pozostawiona sama sobie nie przestanie płynąć, póki jej powierzchnia się nie wyrówna; jak zegarek, który pozostawiony sam sobie, będzie działał, póki się nie wyczerpie bateria; jak drzewo, gdy urośnie, może wydawać tylko owoce swego rodzaju — tak i grzech zmierza do równowagi, biegnie swoją drogą i wydaje owoc, »a końcem tego jest śmierć« (Rz 6,21)³⁶.

Obietnice dotyczące ziemi dla Izraela, choć liczne, nie były bezwarunkowe. Były częścią przymierza. Izraelici mieli wypełnić swoją część umowy, bo w przeciwnym razie obietnice mogły stracić ważność. Pan wyraźnie i wielokrotnie oświadczył, że jeśli Izraelici nie będą Jemu posłuszni, podarowana ziemia zostanie im odebrana. Przeczytaj Kpł 26,27-33. Trudno sobie wyobrazić, by Bóg mógł wyrazić to dobitniej.

Jako chrześcijanie oczekujemy obiecanej ojczyzny w niebie i na odnowionej ziemi. Ta ojczyzna została nam obiecana, podobnie jak Kanaan został obiecany Hebrajczykom. Różnica polega na tym, że tej przyszłej ojczyzny nigdy nie utracimy (zob. Dn 7,18). Z drugiej strony otrzymanie tej wiecznej ojczyzny jest związane z pewnymi warunkami. Jak rozumiesz te warunki, zwłaszcza w kontekście zbawienia wyłącznie z wiary?

³⁶ Henry D.M. Spence i Joseph S. Exell (red. red.), *The Pulpit Commentary*, t. 3: *Deuteronomy, Joshua and Judges*, Peabody 1985, s. 439.

„Lecz oni nie słuchali i nie nakłonili swojego ucha, ale każdy postępował według uporu swojego złego serca. Dlatego sprowadziłem na nich wszystkie kary zapowiedziane w słowach tego przymierza, które nakazałem im pełnić, lecz oni nie pełnili” (Jr 11,8).

Przyjrzyj się uważnie powyższemu wersetowi. Pan powiedział, że sprowadzi na swój lud wszystko, co zostało zapisane w *słowach tego przymierza*. Jednak tym razem oznaczało to coś złego! Choć zazwyczaj myślimy o przymierzu jako oferującym nam wyłącznie coś dobrego, istnieje także druga jego strona. Ta zasada została ukazana w przypadku Noego. Bóg zaoferował Noemu coś cennego — ocalenie przed zagładą, ale patriarcha musiał być posłuszny, aby otrzymać błogosławieństwa łaski Bożej. Gdyby nie był posłuszny, doświadczyłby drugiej strony przymierza.

Porównaj Jr 11,8 z Rdz 6,5, gdzie jest mowa o przedpotopowym świecie. Jakie są podobieństwa? Co wersety te mówią o znaczeniu panowania nad naszymi myślami?

Niestety, historia narodu izraelskiego była niemal nieprzerwanym pasmem odstępstw, sądów Bożych, skruchy ludu i krótkich okresów jego posłuszeństwa. Jedyne na krótko, za czasów Dawida i Salomona, Izraelici zdobyli całe obiecanie im terytorium.

Przeczytaj uważnie fragment z *Księgi Jeremiasza* opisujący odstępstwa Izraelitów: „I rzekł Pan: Gdy mąż odprawi swoją żonę i ta odejdzie od niego, a wyjdzie za innego mężczyznę, czy tamten może jeszcze do niej powrócić? Czy nie jest zupełnie zbezczeszczona ta kobieta? I czy ty, która uprawiałaś nierząd z wielu zalotnikami, możesz powrócić do mnie — mówi Pan? (...). Lecz jak kobieta zdradza swojego kochanka, tak wy mnie zdradziliście, domu Izraela — mówi Pan” (Jr 3,1.20).

To przywodzi na myśl spostrzeżenie, które poczyniliśmy wcześniej, iż przymierze, które Bóg pragnie zawrzeć z nami, nie jest jedynie suchą i zgodną z prawem umową między stronami usiłującymi ubić najlepszy z możliwych interesów. Więź przymierza wymaga poświęcenia nie mniejszego i nie mniej świętego niż w małżeństwie, dlatego Pan często ilustruje swoje przymierze właśnie porównaniem do związku małżeńskiego.

Chodzi o to, że odstępstwa Izraelitów miały swoje źródło nie tyle w nieposłuszeństwie, co w zerwaniu więzi z Panem. To zerwanie więzi prowadziło do nieposłuszeństwa, które w końcu pociągało za sobą karę.

Dlaczego osobisty przejaw więzi jest tak ważny w chrześcijańskim życiu? Dlaczego jeśli nasza osobista więź z Bogiem nie jest dostatecznie silna, to jesteśmy skłonni popadać w grzech i nieposłuszeństwo? Odpowiedz na pytanie: — Jak mogę rozwinąć głęboką więź miłości z Bogiem?

Mimo powtarzających się odstępstw Izraelitów, Bożych sądów i krótkotrwałej skruchy ludu, jaka nadzieja została ukazana w poniższych wersetach?

Iz 4,3.....

Mi 4,6-7.....

So 3,12-13.....

Choć realizacja Bożego planu dla starożytnych Izraelitów była zakłócana przez ich nieposłuszeństwo, to jednak nie została nigdy zupełnie zahamowana. Nawet w morzu chwastów rosły piękne kwiaty. Wielu starotestamentowych proroków mówiło o wiernej Bożej reszcie, którą Bóg zbierze jak swój wspaniały bukiet.

Cel Boga w tworzeniu i zachowaniu wiernej reszty był taki sam, jak w powołaniu Izraelitów — stworzenie z niej narzędzia służącego ogłoszeniu chwały Bożej wśród narodów (zob. Iz 66,19). Dzięki temu inni ludzie mogli się przyłączyć do wiernych, „aby oddać pokłon królowi, Panu Zastępów” (Za 14,16). Zatem bez względu na to, jak zła była sytuacja, Bóg zawsze miał swój wierny lud, który wbrew odstępstwu innych trwał przy swoim powołaniu i wybraniu (zob. 2 P 1,10). Krótko mówiąc, choć naród izraelski jako ogół zawodził, to jednak byli w nim tacy, którzy starali się jak najlepiej zachowywać warunki przymierza (zob. np. 1 Krl 19,14-18). Choć ludzie ci cierpieli wraz z całym narodem (na przykład podczas wygnania), to jednak ostateczna obietnica przymierza — obietnica życia wiecznego — stanie się ich udziałem.

Przeczytaj J 10,27-28. Co Jezus mówi w tych wersetach? Zastosuj zawarte w nich obietnice do odstępstwa starożytnego Izraela. Jak słowa te pomagają wyjaśnić istnienie wiernej reszty?

Kilka lat temu pewna młoda kobieta porzuciła swoją chrześcijańską wiarę, a stało się to głównie dlatego, że popadła w zniechęcenie z powodu grzechów, odstępstwa i obłudy, które widziała w swoim zborze.

— Ci ludzie nie są prawdziwymi chrześcijanami — powiedziała, chcąc uzasadnić swoją rezygnację z członkostwa w Kościele.

Dlaczego w świetle dzisiejszej części lekcji jej usprawiedliwienie należy uznać za błędne?

Jakiegokolwiek były błędy i potknięcia starożytnych Izraelitów, to jednak Pan nie zaniechał realizacji planu stworzenia wiernego ludu, który będzie Mu służył. *Stary Testament* wskazuje czas, gdy Pan stworzy duchowych Izraelitów — wspólnotę złożoną z wiernych Jego wyznawców, zarówno Żydów, jak i ludzi wywodzących się z pogaństwa, którzy wykonają dzieło ogłoszenia ewangelii światu. Dzieło to zostało rozpoczęte przez Kościół wczesnochrześcijański.

Przeczytaj Ga 3,36-29 i odpowiedz na następujące pytania:

1. O jakiej obietnicy mówi Paweł w Ga 3,29?

2. Co jest kluczowym czynnikiem czyniącym człowieka dziedzicem tych obietnic? (Zob. Ga 3,26).

3. Dlaczego Paweł obala podziały ze względu na płeć, narodowość i status społeczny?

4. Co to znaczy, że chrześcijanie są *jedno w Chrystusie* (zob. Ga 3,28)?

5. Przeczytaj Rz 4,16-17. Jak wersety te pomagają nam zrozumieć, co Paweł napisał w Ga 3,26-29?

Chrystus — jako potomek Abrahama — w szczególnym sensie jest dziedzicem obietnic przymierza. Przez chrzest uzyskujemy więź/pokrewieństwo z Chrystusem i przez Niego otrzymujemy prawo uczestniczenia w obietnicach danych Abrahamowi. Wszystko, co Bóg obiecał Abrahamowi, jest w Chrystusie, a obietnice te stają się nasze nie ze względu na narodowość, rasę czy płeć, ale z łaski, którą Bóg obdarza nas przez wiarę.

„Dar dla Abrahama i jego potomstwa obejmuje nie tylko Kanaan, ale całą ziemię. Apostoł mówi: »Nie na podstawie zakonu była dana obietnica Abrahamowi bądź jego potomstwu, że ma być *dziedzicem świata*, lecz na podstawie usprawiedliwienia z wiary« (Rz 4,13). I w *Biblii* mamy wyraźną naukę, że obietnica dana Abrahamowi wypełni się przez Chrystusa. Wszyscy, którzy należą do Chrystusa, są »potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy« (Ga 3,29) *dziedzictwa nieznikomego, nieskalanego i niezwiędłego* (zob. 1 P 1,4) — ziemi uwolnionej od przekleństwa grzechu»³⁷. Ta obietnica wypełni się dosłownie, gdy święci będą żyć wiecznie na nowej ziemi z Chrystusem (zob. Dn 7,27).

³⁷ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, Warszawa 2018, wyd. 2, s. 116.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Bóg nie uznaje żadnych przywilejów ze względu na narodowość, pochodzenie etniczne czy przynależność społeczną. On jest Stwórcą Całej Ludzkości. Wszyscy ludzie są rodziną ze względu na stworzenie i jednością poprzez odkupienie. Chrystus przyszedł między innymi po to, by zburzyć wszelkie mury podziałów i otworzyć dziedzińce świątyni, aby każdy miał wolny dostęp do Boga. Jego miłość jest tak szeroka, głęboka i pełna, iż przenika wszystko. Uwalnia z siideł szatana tych, którzy zostali zwiedzieni przez jego kłamstwa, i umieszcza ich w pobliżu tronu Bożego — tronu zwieńczonego tęczą obietnicy. W Jezusie nie ma Żyda ani Greka, niewolnika ani wolnego”³⁸.

Przeczytaj 1 P 2,9-10 i odkryj cztery określenia/wyrażenia, jakie Piotr stosuje wobec członków Kościoła. Większość z nich jest odzwierciedleniem starotestamentowych wersetów odnoszących się do Izraelitów (zob. Wj 19,6; Iz 43,20). Co wypukła każde z tych wyrażeń w kwestii więzi Kościoła z Bogiem? (Na przykład wyrażenie *naród wybrany* podkreśla fakt, że Bóg wybrał Kościół i wskazał mu szczególne przeznaczenie)³⁹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. W starożytnym Izraelu kapłani składali ofiary ze zwierząt wskazujące na Mesjasza. Będąc członkami królewskiego kapłaństwa, jakiego rodzaju *ofiary* mają składać chrześcijanie? (Zob. 1 P 2,5).

2. Bóg oddzielił Izraelitów od świata, by byli świętym narodem. Mieli oni także dzielić się prawdą o zbawieniu ze światem. To samo dotyczy współczesnego Kościoła. Jak można być odłączonym od świata, a jednocześnie głosić ewangelię światu? Jak doświadczenie Izraelitów i przykład Jezusa pomagają nam odpowiedzieć na to pytanie?

3. Bóg zawsze miał swoją wierną resztę w starożytnym Izraelu. Przeczytaj 19. rozdział *I. Księgi Królewskiej* oraz zastanów się nad Eliaszem i resztą istniejącą w jego czasach (zwróć szczególną uwagę na 1 Krl 19,18). Dlaczego często łatwiej jest być wiernym Bogu wśród ludzi zeświecczonych niż wśród powracających na złą drogę członków własnego zboru?

PODSUMOWANIE

Prawdziwy Boży Izrael (zarówno w czasach staro-, jak i nowotestamentowych) to Izrael wiary — ludzie, którzy żyją w duchowej więzi przymierza z Bogiem. Tacy ludzie są przedstawicielami Boga głoszącymi światu ewangelię zbawiennej łaski.

³⁸ Ellen G. White, *Prorocy i królowie*, Warszawa 2018, wyd. 5, s. 206.

³⁹ Przeczytaj także wprowadzenie *Winnica Pańska*, rozdział *Nadzieja dla pogan* oraz *Dom izraelski*, w: tamże, s. 9-12.205-210.392-401.

DZIEŃ MISJI GLOBALNEJ

2. kwartał • Zbiórka darów 15 maja • Projekt trzech diecezji

Projekty misyjne trzech diecezji

„Będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8). Rok 2020 w naszej pamięci zapisze się pod hasłem pandemii i izolacji, do jakiej zostaliśmy zmuszeni przez okoliczności. Mimo to w tym okresie Pan Bóg otworzył przed nami inne możliwości i pozwolił rozwinąć działania prowadzone za pośrednictwem internetu. Modlimy się o to, by udało nam się w bieżącym roku wrócić do działań prowadzonych wcześniej. Chcemy być do tego gotowi, dlatego dokonujemy zbiórki darów, aby skorzystać ze środków, gdy rozwiną się takie możliwości, jak chociażby: wydawanie materiałów drukowanych i audiowizualnych oraz organizowanie publicznych programów zdrowotnych i biblijnych. Oczywiście takie dary służą także finansowaniu służby wolontariuszy i wspieraniu inicjatyw poszczególnych zborów.

Składając dobrowolne dary w Dniu Misji Globalnej, mamy możliwość włączenia się w działania misyjne.

Szczegóły dotyczące celu zbiórki darów i ich przeznaczenia zostaną wskazane przez trzy diecezje w przygotowanych okólnikach.

Z serca dziękujemy za wsparcie darami tak wartościowych inicjatyw. Niech Bóg wam obficie błogosławi!

Zebrałe dary zasilą fundusze misyjne w trzech diecezjach.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas drugiej części nabożeństwa. Jeżeli pozwolą na to okoliczności, należy przygotować koperty lub zebrać dary w przeznaczonym do tego celu koszyku.
2. Dar na projekty misyjne można również przekazać bezpośrednio na konta bankowe poszczególnych diecezji:

Diecezja Południowa: 49 1020 2892 0000 5702 0166 5108,

Diecezja Wschodnia: 42 1020 1156 0000 7402 0059 4259,

Diecezja Zachodnia: 95 1090 1476 0000 0001 4675 3083,

z dopiskiem: **Dary — Misja Globalna.**